

Bruxelles, den 9.12.2015
COM(2015) 627 final

2015/0284 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om sikring af grænseoverskridende mobile onlineindholdstjenester i det indre marked

(EØS-relevant tekst)

{SWD(2015) 270 final}

{SWD(2015) 271 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Begrundelse og formål

Internettet er blevet en vigtig distributionskanal for indhold. I 2014 havde 49 % af de europæiske internetbrugere onlineadgang til musik, video og spil¹, og dette tal forventes at stige i fremtiden. Tablets og smartphones letter denne anvendelse yderligere, og 51 % af alle enkeltpersoner i EU benytter mobilt udstyr til at koble sig på internettet².

Hurtig udbredelse af onlineindholdstjenester og øget brug af bærbart udstyr, herunder på tværs af grænserne, betyder, at europæerne i dag forventer at kunne benytte onlineindholdstjenester, uanset hvor de befinder sig i EU. Et af de vigtigste mål med Kommissionens strategi for et digitalt indre marked³ er at skabe mulighed for øget onlineadgang til værker for brugere i hele EU.

Grænseoverskridende mobilitet vedrører onlineindholdstjenester, som forbrugerne har lovlig adgang til, eller indhold, som de har købt eller lejet online i deres bopælsland, og som de fortsat ønsker at have adgang til, når de rejser i EU. Forbrugernes efterspørgsel efter grænseoverskridende mobile indholdstjenester er stor og ventes at stige yderligere⁴. Men når folk rejser i EU, kan de ofte ikke nyde godt af denne grænseoverskridende mobilitet eller kan kun gøre det i begrænset omfang. Manglende grænseoverskridende mobile indholdstjenester i EU eller problemer hermed skyldes rettighedshavernes praksis for meddelelse af licenser og/eller tjenesteudbydernes kommercielle praksis.

Formålet med dette forslag er at fjerne hindringerne for grænseoverskridende mobilitet, sådan at brugernes behov kan opfyldes mere effektivt, og at fremme innovation til gavn for forbrugerne, tjenesteudbydere og rettighedshaverne. Med forslaget indføres en fælles tilgang i EU, samtidig med at der opretholdes et højt beskyttelsesniveau for rettighedshaverne. Dermed bidrager det til et velfungerende indre marked som et område uden indre grænser, hvor friheden til at yde og modtage tjenester skal sikres.

• Overensstemmelse med gældende bestemmelser på området

I strategien for et digitalt indre marked foreslås en række initiativer med henblik på at skabe et indre marked for digitalt indhold og digitale tjenester. Dette forslag er blandt de første af initiativerne i strategien. Det vil blive efterfulgt af andre initiativer på de områder, der er identificeret i strategien, herunder det ophavsretlige område. Fjernelse af hindringerne for grænseoverskridende mobile tjenester er et første vigtigt skridt til håndtering af en specifik hindring for grænseoverskridende adgang til indhold, som er vigtigt for forbrugerne. Et målrettet tidligt tiltag på dette område er også godt timet, da forbrugerne nærmer sig den dato, hvor roamingtaksterne for rejsende i EU vil blive afskaffet⁵.

¹ Eurostat 2014, "Undersøgelse af husstandes og enkeltpersoners brug af it i EU".

² Eurostat, "Statistikker om informationssamfundet – husholdninger og enkeltpersoner".

³ COM(2015) 192 final.

⁴ I en nylig undersøgelse oplyste 33 % af de respondenter (et tal, der stiger til 65 % i aldersgruppen 15-24 år), der for øjeblikket ikke har et betalingsabonnement, som giver adgang til indhold, at hvis de skulle tegne et abonnement, ville det være vigtigt for dem at kunne få adgang til det, når de rejser eller opholder sig midlertidigt i en anden medlemsstat ("Flash Eurobarometer 411 — Cross-border access to online content" (Grænseoverskridende adgang til onlineindhold), august 2015).

⁵ http://europa.eu/rapid/press-release_IP-15-5265_en.htm

Formålet med dette forslag er at fastslå, hvor udnyttelsen af værker og andre beskyttede frembringelser finder sted i relation til grænseoverskridende mobilitet inden for anvendelsesområdet for dette forslag, jf. direktiv 96/9/EF⁶, direktiv 2001/29/EF⁷, direktiv 2006/115/EF⁸ og direktiv 2009/24/EF⁹.

Forslaget supplerer direktiv 2006/123/EF om tjenesteydelser i det indre marked¹⁰ og direktiv 2000/31/EF om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked¹¹.

Forslaget bidrager også til at forbedre audiovisuelle medietjenesters grænseoverskridende rækkevidde og supplerer således direktiv 2010/13/EU¹².

- **Overensstemmelse med andre EU-politikker**

I henhold til artikel 167 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) tager Unionen hensyn til de kulturelle aspekter i sin indsats i henhold til andre bestemmelser i traktaterne. Dette forslag ville forbedre adgangen til kulturelt indhold, da det ville gøre det muligt for forbrugerne at få bedre erfaring med indholdet gennem lettere adgang under rejser i EU.

Dette forslag bidrager til at fremme forbrugernes interesser og er dermed i overensstemmelse med EU's politikker på forbrugerbeskyttelsesområdet og artikel 169 i TEUF.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

Forslaget er baseret på artikel 114 i TEUF. Denne artikel tillægger EU beføjelse til at vedtage foranstaltninger, der vedrører det indre markeds oprettelse og funktion. Dette omfatter friheden til at yde og modtage tjenester.

Onlineindholdstjenester inden for forslagens anvendelsesområde bygger primært på ophavsrettigheder og beslægtede tjenester, der er harmoniseret på EU-plan. EU har harmoniseret ophavsretsområdet med hensyn til rettigheder, der er relevante for onlineformidling af værker og andre beskyttede frembringelser (navnlig rettighederne til reproduktion, kommunikation til offentligheden og tilrådighedsstillelse).

Dette initiativ vedrører udøvelsen af disse harmoniserede rettigheder på tværs af grænserne for så vidt angår grænseoverskridende mobile onlineindholdstjenester. Da dette ville berøre de rettigheder, der er harmoniseret ved EU's ophavsretlige regelsæt, skal det have artikel 114 i TEUF som retsgrundlag, såfremt den foreslåede retsakt er en forordning.

Visse elementer i onlineindholdstjenester såsom sportsbegivenheder, nyheder og politiske debatter er ikke nødvendigvis ophavsretligt beskyttet. Når et sådant indhold indgår i transmissioner i enhver form, herunder radio- og tv-foretagenders transmissioner, kan

⁶ Direktiv 96/9/EF om retlig beskyttelse af databaser, EFT L 077 af 27.3.1996, s. 20-28.

⁷ Direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet, EFT L 167 af 22.6.2001, s. 10-19.

⁸ Direktiv 2006/115/EØF om udlejnings- og udlånsrettigheder samt om visse andre ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med intellektuel ejendomsret, EUT L 376 af 27.12.2006, s. 28-35.

⁹ Direktiv 2009/24/EF om retlig beskyttelse af edb-programmer, EUT L 111 af 5.5.2009, s. 16-22.

¹⁰ EUT L 376 af 27.12.2006, s. 36-68.

¹¹ EFT L 178 af 17.7.2000, s. 1-16.

¹² EUT L 95 af 15.4.2010, s. 1-24.

rettighedshaverne påberåbe sig beslægtede rettigheder, der er harmoniseret på EU-plan, såsom reproduktion eller retten til tilrådighedsstillelse. Endvidere er transmissioner af sportsbegivenheder, nyheder og aktuelle begivenheder ofte ledsaget af ophavsretligt beskyttede elementer såsom videosekvenser ved indledningen eller afslutningen eller ledsagende musik. Sådanne elementer henhører under det harmoniserede EU-regelsæt. Endvidere er visse aspekter af sådanne transmissioner vedrørende begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse eller af stor interesse for offentligheden harmoniseret ved direktiv 2010/13/EU. For at forbrugerne kan udnytte fordelene ved grænseoverskridende mobilitet fuldt ud, er det vigtigt at medtage alle elementer af sådanne transmissioner i forslaget.

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

Mobile onlineindholdstjenester er i alt væsentligt et spørgsmål af grænseoverskridende karakter. Da ophavsrettigheder og ophavsretsbeslægtede rettigheder er harmoniseret på EU-plan, er det endvidere kun EU, der kan ændre den retlige ramme. Medlemsstaterne kan derfor ikke gribe ind gennem lovgivning for at sikre grænseoverskridende mobilitet. Derfor kan sådanne foranstaltninger kun træffes på EU-plan.

Med hensyn til effektivitet kan kun EU-tiltag sikre, at vilkårene for forbrugernes adgang til onlineindholdstjenester ikke er forskellig i EU. EU-tiltag vil også medføre klare fordele for rettighedshaverne og tjenesteudbydere, idet de vil skabe ensartede vilkår for leveringen af grænseoverskridende mobile onlineindholdstjenester i Europa. De vil skabe større retlig sikkerhed og fjerne behovet for at genforhandle hele netværket af eksisterende licenser med henblik på grænseoverskridende mobilitet.

- **Proportionalitetsprincippet**

Forslaget har til formål at lette leveringen af den grænseoverskridende mobile onlineindholdstjeneste (en bestemmelse om, hvor leveringsstedet befinder sig, samt adgangen til og anvendelsen af tjenesten) og forpligter på visse betingelser tjenesteudbyderen til at sikre grænseoverskridende mobilitet. Det går ikke ud over, hvad der er nødvendigt for løse de afdækkede problemer. Det berører ikke udstedelsen af rettigheder væsentligt og har derfor begrænset virkning for rettighedshavernes og tjenesteudbydernes forretningsmodeller. Forslaget vil ikke forpligte rettighedshaverne og tjenesteudbydere til at genforhandle aftaler, da det vil medføre, at eventuelle kontraktlige bestemmelser, som er i modstrid med forpligtelsen til at sikre grænseoverskridende mobilitet, ikke kan håndhæves.

Forslaget pålægger endvidere ikke tjenesteudbydere uforholdsmæssigt høje omkostninger. Det kræves ikke i forslaget, at udbyderen af onlineindholdstjenester træffer foranstaltninger til at sikre kvaliteten af leveringen af sådanne tjenester uden for abonnentens bopælsmedlemsstat. Forslaget vil heller ikke forpligte tjenesteudbydere, der tilbyder gratis tjenester, til at sikre grænseoverskridende mobilitet, når de ikke verificerer abonnentens bopælsmedlemsstat, da et sådant krav ville indebære en større ændring af den måde, de leverer deres tjenester på, og kunne medføre uforholdsmæssigt høje omkostninger.

- **Valg af retsakt**

En forordning ville gælde umiddelbart i medlemsstaterne og træde i kraft samtidig. Denne retsakt ville være bedst egnet til at nå målene om at sikre mobile onlineindholdstjenester i EU. Den ville muliggøre en ensartet anvendelse af mobilitetsreglerne i medlemsstaterne og sikre, at rettighedshavere og onlinetjenesteudbydere fra forskellige medlemsstater er underlagt nøjagtigt samme regler.

3. RESULTATERNE AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Ikke relevant.

- **Høring af interesserede parter**

Fra december 2013 til marts 2014 blev der gennemført en stor offentlig høring om revisionen af EU's ophavsretlige regler. I svarene på spørgsmålene vedrørende ophavsrettens territoriale anvendelsesområde rejste forskellige grupper af interesserede parter spørgsmålet om grænseoverskridende mobilitet. I 2013 gennemførte Kommissionen en dialog mellem interesserede parter med emnet "Licenser for Europa"¹³. Én arbejdsgruppe fokuserede specifikt på spørgsmålet om grænseoverskridende mobilitet.

I de første ti måneder af 2015 førte Kommissionen indgående drøftelser med de interesserede parter (forbrugere, rettighedshavere, sportsorganisationer, radio- og tv-spredningsorganer, udbydere af onlinetjenester), bl.a. gennem specifikke workshoper for interesserede parter, med henblik på at vurdere virkningen af et eventuelt EU-tiltag på dette område, herunder drøftelse af de foreliggende løsninger.

For at opsummere de berørte interesserede parters synspunkter vedrørende forslaget går forbrugerne generelt ind for at forbedre den grænseoverskridende adgang til onlineindhold, herunder grænseoverskridende mobile onlinetjenester. Industrien, repræsentanterne for rettighedshaverne og tjenesteudbydere er ikke imod grænseoverskridende mobile onlineindholdstjenester, men går normalt ind for industistyrede løsninger og "bløde" lovgivningsinstrumenter i modsætning til retlige forpligtelser på dette område.

Selv om et ikkebindende instrument såsom en henstilling, der opfordrer til grænseoverskridende mobilitet, kunne støtte markedsudviklingen på dette område, kunne effektiviteten af et sådant instrument være meget begrænset. Det ville afhænge af de forskellige markedsaktørers kommercielle beslutninger. Dette ville ikke føre til ensartet gennemførelse og ville ikke være tilstrækkeligt til at sikre, at forbrugerne i EU får tilbudt de samme vilkår med hensyn til mobile onlineindholdstjenester i hele EU.

I forslaget tages der hensyn til en række bekymringer, som de interesserede parter har givet udtryk for, herunder navnlig at de tjenesteudbydere, der leverer gratis tjenester uden at verificere forbrugers bopælsmedlemsstat, ikke pålægges en forpligtelse til at sikre mobilitet, at tjenesteudbydere ikke forpligtes til at levere tjenesten på tværs af grænserne med den samme kvalitet i leveringen som i bopælsmedlemsstaten, og at det overlades til parterne at aftale vilkårene for at sikre, at tjenesten leveres i overensstemmelse med forordningen.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Der er i de seneste år blevet gennemført juridiske¹⁴ og økonomiske¹⁵ undersøgelser af forskellige aspekter af de eksisterende ophavsretlige regler, herunder med hensyn til det territoriale anvendelsesområde for EU's ophavsretlige regler, sådan som de finder anvendelse på onlinetransmissioner.

¹³ Se <https://ec.europa.eu/licences-for-europe-dialogue/en/content/about-site>

¹⁴ http://ec.europa.eu/internal_market/copyright/docs/studies/131216_study_en.pdf

¹⁵ http://ec.europa.eu/internal_market/copyright/docs/studies/1403_study1_en.pdf

Der er blevet gennemført yderligere undersøgelser af digitaliseringens virkninger for produktion og distribution af indhold samt for den grænseoverskridende adgang til indhold¹⁶. Der er også blevet gennemført undersøgelser vedrørende sport¹⁷.

- **Konsekvensanalyse**

Der blev udført en konsekvensanalyse af dette forslag¹⁸. Den 30. oktober 2015 afgav Udvalget for Forskriftskontrol en positiv udtalelse om konsekvensanalysen på betingelse af, at visse elementer i rapporten blev forbedret. Der tages hensyn til disse bemærkninger i den endelige konsekvensanalyse.

I den endelige konsekvensanalyse gennemgås basisscenariet (ingen politiske tiltag) og tre politiske løsningsmodeller. Model 1 gik ud på, at Kommissionen skulle vejlede de interesserede parter og opfordre udbydere af onlineindholdstjenester til at levere grænseoverskridende mobile tjenester i hele EU. Model 2 indebar EU-tiltag, hvorved det ville blive fastslået, at tilrådighedsstillelse, adgang til og brug af en onlineindholdstjeneste som led i grænseoverskridende mobilitet ville blive anset for at finde sted i forbrugernes bopælsmedlemsstat. Model 3 ville ud over ovennævnte mekanisme i) pålægge udbydere af onlineindholdstjenester en forpligtelse til at sikre grænseoverskridende mobile tjenester og ii) fastslå, at eventuelle kontraktlige bestemmelser, der begrænser den grænseoverskridende mobilitet, ikke ville kunne håndhæves.

Set fra forbrugernes, rettighedshavernes og tjenesteudbydernes synsvinkel ville model 3 være den, der dækker det afdækkede behov mest effektivt. Efter basissceneriet og model 1 er rettighedshaverne i den audiovisuelle sektor og, i mindre udstrækning, for premium-sportsindhold generelt mindre tilbøjelige til at sikre mobile indholdstjenester. Efter basisscenariet, model 1 og 2 ville tjenesteudbydere fortsat kunne begrænse den grænseoverskridende mobilitet, og mange af dem ville fortsat støde på problemer (kontraktlige begrænsninger), når de ønsker at tilbyde den. Både rettighedshavere og tjenesteudbydere ville have højere transaktionsomkostninger til genforhandling af deres netværk af licensaftaler. Efter disse modeller ville overgangen til grænseoverskridende mobilitet tage længere tid. Disse modeller ville heller ikke sikre ensartede tjenester for forbrugerne. Kun model 3 ville effektivt sikre, at den grænseoverskridende mobilitetsfunktion tilbydes, og at forbrugernes efterspørgsel imødekommes. Derfor blev model 3 anset for at være det bedste politiske valg.

Den foretrukne model ville opfylde forbrugernes forventninger. Tjenesteudbydere ville nyde godt af mekanismen til bestemmelse af, hvor leveringsstedet for tjenesten befinder sig i mobilitetsmæssig henseende, og være bedre i stand til at reagere på deres kunders behov. Med hensyn til indholdsindustrier vil den industri, der er mest berørt med hensyn til, hvordan der meddeles licenser til indholdet, være den audiovisuelle sektor og sektoren for premium-sportsindhold. Da mobile indholdstjenester ikke udvider mængden af brugere af tjenesten og som sådan ikke ændrer licensernes territoriale eksklusivitet, forventes virkningen for industrien dog at være marginal.

Med hensyn til de potentielle omkostninger kan der sondres mellem de omkostninger, der er direkte knyttet til foranstaltningen, dvs. tjenesteudbydernes omkostninger til verifikation af abonnenternes bopælsmedlemsstat, og de omkostninger, der kan opstå, men som kun er indirekte knyttet til foranstaltningen, dvs. omkostninger til tilpasning af licenserne til de nye

¹⁶ <http://is.jrc.ec.europa.eu/pages/ISG/DigEcocopyrights.html>;

¹⁷ http://ec.europa.eu/sport/news/2014/docs/study-sor2014-final-report-gc-compatible_en.pdf

¹⁸ <http://ec.europa.eu/sport/library/studies/study-contribution-spors-economic-growth-final-rpt.pdf>

SWD(2015) 271, SEC(2015) 484.

regler og tjenesteudbydernes omkostninger til tilpasning af den tekniske infrastruktur. Sådanne tekniske omkostninger, der er direkte knyttet til foranstaltningen, forventes ikke at være særligt store og kunne absorberes i tjenesteudbydernes omkostninger til rutinemæssig vedligeholdelse af software. Det er vanskeligt at anslå de omkostninger, der er knyttet til kontraktlige ordninger. Forslaget vil dog ikke kræve genforhandling af kontrakterne. Forslaget fastsætter ikke krav til kvaliteten af leveringen af tjenesten som led i grænseoverskridende mobilitet, hvorfor det ikke medfører omkostninger i den henseende (tjenesteudbydere kan fortsat frit gøre dette på frivillig basis eller forpligte sig til det i aftaler med forbrugere eller rettighedshavere).

- **Måltrettet regulering og forenkling**

Forslaget finder ens anvendelse på alle virksomheder, herunder mikrovirksomheder og SMV'er. Alle virksomheder kan nyde godt af den foreslåede mekanisme til bestemmelse af, hvor leveringsstedet for tjenesten befinder sig i mobilitetsmæssig henseende. Hvis SMV'er blev undtaget fra reglerne, kunne det undergrave effektiviteten af foranstaltningen, da mange onlinetjenesteudbydere er SMV'er. Da forslaget ikke medfører væsentlige omkostninger, er der ikke behov for at minimere overholdelsesomkostningerne for mikrovirksomheder og SMV'er.

Forslaget vil have positive virkninger for konkurrenceevnen, da det vil fremme innovation i onlineindholdstjenester og tiltrække flere kunder til dem. Forslaget vil ikke have nogen virkninger for den internationale samhandel.

Forslaget vil fremme onlinebrug af indholdstjenester. Det vedrører onlinemiljøet, fordi det overvejende er dér, efterspørgslen efter mobilitet opstår. Forslaget vil fremme innovation og fremskridt på markedet, fordi det finder anvendelse på alle onlineindholdstjenester uafhængigt af det udstyr eller den teknologi, der benyttes. Derfor tager forslaget hensyn til den seneste teknologiske udvikling og er gearret til kravene om "digital parathed og internetparathed".

- **Grundlæggende rettigheder**

Forslaget vil have en begrænset virkning for ophavsretten som ejendomsret betragtet eller for friheden til at drive virksomhed som anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (artikel 16 og 17). Foranstaltningen vil være berettiget i betragtning af traktatens grundlæggende frihedsret til at yde og modtage tjenester på tværs af grænserne. En begrænsning af ovennævnte frihedsrettigheder (gennem mekanismen til bestemmelse af, hvor leveringsstedet for tjenesten befinder sig i mobilitetsmæssig henseende, forpligtelsen til at tilbyde grænseoverskridende mobilitet samt en bestemmelse om, at alle kontraktlige bestemmelser, der er strid med denne forpligtelse, ikke kan håndhæves) ville være berettiget i lyset af målet om at sikre grænseoverskridende mobile onlineindholdstjenester i det indre marked.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen konsekvenser for EU's budget.

5. ANDRE FORHOLD

- **Gennemførelsesplaner og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Processen med overvågning af forslagets virkninger vil bestå af to faser.

Den første fase vil begynde lige efter vedtagelsen af den lovgivningsmæssige retsakt og fortsætte, indtil den begynder at finde anvendelse. Den vil fokusere på, hvordan forordningen

indføres i medlemsstaterne af markedsdeltagerne, for at sikre en sammenhængende strategi. Kommissionen vil afholde møder med medlemsstaternes repræsentanter og de relevante interesserede parter for at se, hvordan man kan fremme overgangen til de nye regler.

Den anden fase vil begynde fra den dato, hvor forordningen finder anvendelse, og vil fokusere på reglernes virkninger. I forbindelse med denne overvågning vil opmærksomheden især blive rettet mod virkningerne for SMV'erne og forbrugerne.

- **Nærmere redegørelse for forslaget's særlige bestemmelser**

Artikel 1 fastsætter forslaget's formål og anvendelsesområde. Med forslaget vil der blive indført en fælles strategi for at sikre, at abonnenter på onlineindholdstjenester i EU, der leveres mobilt, kan modtage disse tjenester, når de midlertidigt opholder sig i en anden medlemsstat (grænseoverskridende mobilitet).

Artikel 2 indeholder definitioner. Disse definitioner skal fortolkes ensartet i EU. Heri defineres en "abonnent", dvs. en forbruger, der på grundlag af en aftale om levering af en onlineindholdstjeneste kan få adgang til og bruge en sådan tjeneste i sin bopælsmedlemsstat. En "forbruger" defineres som enhver fysisk person, der i forbindelse med de af denne forordning omfattede aftaler ikke handler som led i sit erhverv.

Artikel 2 indeholder også definitioner af "bopælsmedlemsstat", "midlertidigt ophold", "onlineindholdstjeneste" og "mobilitet". En "bopælsmedlemsstat" er den medlemsstat, hvor abonnenten har sit sædvanlige opholdssted. "Midlertidigt ophold" betyder, at en abonnent befinder sig i en anden medlemsstat end sin bopælsmedlemsstat. En "onlineindholdstjeneste" er omfattet af forslaget, når: i) tjenesten stilles lovligt til rådighed i bopælsmedlemsstaten, ii) tjenesten stilles til rådighed mobilt, iii) tjenesten er en audiovisuel medietjeneste efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU¹⁹ eller en tjeneste, hvis vigtigste funktion er at give adgang til værker, andre frembringelser eller transmissioner fra radio- og tv-foretagender. I denne forordning forstås ved "mobilitet", at abonnenten reelt kan få adgang til og bruge onlineindholdstjenesten i bopælsmedlemsstaten uden at være begrænset til et bestemt sted. Forslaget omfatter to scenarier med hensyn til onlineindholdstjenester: i) tjenester, der leveres mod betaling (direkte eller indirekte), og ii) tjenester, der ydes gratis, forudsat at abonnentens bopælsmedlemsstat verificeres af tjenesteudbyderen. Et eksempel på indirekte betaling er, når en abonnent betaler for en pakke af tjenester, der kombinerer en teletjeneste og en onlineindholdstjeneste, som stilles til rådighed af en anden tjenesteudbyder. Hvis en abonnent modtager en onlineindholdstjeneste gratis, vil udbyderen kun være forpligtet til at sikre, at abonnenten kan gøre brug af grænseoverskridende mobilitet, hvis udbyderen verificerer abonnentens bopælsmedlemsstat. Hvis f.eks. en forbruger kun accepterer de vilkår og betingelser, der gælder for en gratis onlineindholdstjeneste, men ikke tilmelder sig på webstedet for en sådan tjeneste (og udbyderen således ikke verificerer en sådan forbrugers bopælsmedlemsstat), vil tjenesteudbyderen derfor ikke være forpligtet til at levere en sådan grænseoverskridende mobil tjeneste.

Artikel 3 indeholder en forpligtelse for udbyderen til at sikre, at abonnenten kan benytte onlineindholdstjenesten under midlertidigt ophold i en anden medlemsstat. Dette gælder for det samme indhold, den samme kategori af og det samme antal udstyrseenheder samt den samme kategori af brugsegenskaber som dem, der tilbydes i bopælsmedlemsstaten. Denne forpligtelse omfatter dog ikke eventuelle kvalitetskrav til leveringen af en sådan tjeneste, når

¹⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU af 10. marts 2010 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester, EUT L 95 af 15.4.2010, s. 1-24.

tjenesten ydes i bopælsmedlemsstaten. I scenarier med grænseoverskridende mobilitet er udbyderen ikke ansvarlig, hvis kvaliteten af den leverede tjeneste er ringere, f.eks. på grund af begrænset internettilslutning. Hvis udbyderen udtrykkeligt indvilliger i at garantere en vis kvalitet i leveringen til abonnenterne, når de midlertidigt opholder sig i andre medlemsstater, er udbyderen bundet af en sådan aftale. Denne forordning vil også forpligte udbyderen til at underrette abonnenten om kvaliteten af leveringen af onlinetjenesten, når abonnenten har adgang til og bruger denne tjeneste i en anden medlemsstat end bopælsmedlemsstaten.

Artikel 4 omhandler en mekanisme til bestemmelse af, hvor leveringsstedet for tjenesten befinder sig: leveringen af tjenesten samt den adgang, en abonnent, der midlertidigt opholder sig i en anden medlemsstat, har til den, og den brug, han gør af den, anses for udelukkende at finde sted i bopælsmedlemsstaten. Med hensyn til udstedelse af ophavsrettigheder og beslægtede rettigheder betyder dette, at de relevante ophavsretlige handlinger, der finder sted, når tjenesten stilles til rådighed for forbrugerne som led i grænseoverskridende mobilitet, udelukkende anses for at finde sted i bopælsmedlemsstaten. Denne bestemmelse finder anvendelse på alle andre formål, der er knyttet til tilvejebringelse af samt adgang til og brug af tjenesten som led i grænseoverskridende mobilitet.

Endvidere er det fastsat i artikel 5, at eventuelle kontraktvilkår, der er i strid med forpligtelsen til at sikre grænseoverskridende mobilitet, navnlig vilkår, der begrænser enten forbrugerens muligheder for at benytte grænseoverskridende mobilitet i forbindelse med sine onlineindholdstjenester eller tjenesteudbyderens mulighed for at stille denne mobilitet til rådighed, ikke kan håndhæves. Endvidere vil eventuelle kontraktvilkår, der er i strid med den retlige mekanisme, som gør det muligt for tjenesteudbyderen at overholde forpligtelsen til at stille grænseoverskridende mobilitet til rådighed, ikke kunne håndhæves. Dette gælder for alle kontraktlige ordninger, herunder mellem rettighedshavere og tjenesteudbydere samt mellem tjenesteudbydere og deres kunder. Rettighedshaverne kan dog kræve, at tjenesteudbyderen gør brug af midler til at kontrollere, at tjenesten ydes i overensstemmelse med forordningen. Forslaget indeholder en garanti om, at sådanne krævede midler er rimelige og ikke kan gå ud over, hvad der er nødvendigt for at nå deres mål.

Artikel 6 bestemmer, at behandling af personoplysninger i medfør af forordningen skal udføres i overensstemmelse med direktiv 95/46/EF og direktiv 2002/58/EF.

Det er fastsat i artikel 7, at forordningen også finder anvendelse på eventuelle aftaler, der er indgået, og rettigheder, der er erhvervet, inden datoen for forordningens anvendelse, hvis de er relevante for leveringen af, adgangen til og brugen af tjenesten.

Det er fastsat i artikel 8, at forordningen finder anvendelse seks måneder efter offentliggørelsen i EU-Tidende.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING**om sikring af grænseoverskridende mobile onlineindholdstjenester i det indre marked**

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
 under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,
 under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
 efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
 under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg²⁰,
 under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²¹,
 efter den almindelige lovgivningsprocedure, og
 ud fra følgende betragtninger:

- (1) Da det indre marked omfatter et område uden indre grænser og bl.a. bygger på fri bevægelighed for tjenesteydelser og personer, er det nødvendigt at fastsætte, at forbrugerne kan bruge onlineindholdstjenester, der giver adgang til indhold såsom musik, spil, film eller sportsbegivenheder ikke blot i deres bopælsmedlemsstat, men også når de midlertidigt opholder sig i andre EU-medlemsstater. Derfor bør hindringerne for adgang til og brug af sådanne onlineindholdstjenester fjernes.
- (2) Den teknologiske udvikling, der fører til udbredelse af bærbart udstyr såsom tablets og smartphones, letter i stigende grad brugen af onlineindholdstjenester ved at give adgang til dem, uanset hvor forbrugerne befinder sig. Der er en hurtigt voksende efterspørgsel fra forbrugerne efter adgang til indhold og innovative onlinetjenester ikke kun i deres hjemland, men også når de midlertidigt opholder sig i en anden EU-medlemsstat.
- (3) Forbrugerne indgår i stigende grad aftaler med tjenesteudbydere om levering af onlineindholdstjenester. Forbrugere, der midlertidigt opholder sig i en anden EU-medlemsstat, kan dog ofte ikke få adgang til eller bruge de onlineindholdstjenester, som de har erhvervet ret til at bruge i deres hjemland.
- (4) Der er en række hindringer for leveringen af disse tjenester til forbrugere, som midlertidigt opholder sig i en anden medlemsstat. Visse onlinetjenester omfatter indhold såsom musik, spil eller film, der er beskyttet af ophavsrettigheder og/eller beslægtede rettigheder i henhold til EU-retten. Hindringerne for grænseoverskridende mobile onlineindholdstjenester skyldes navnlig, at rettighederne til transmission af indhold, der er beskyttet af ophavsrettigheder og/eller beslægtede rettigheder, såsom

²⁰ EUT C, s.

²¹ EUT C, s.

audiovisuelle værker, ofte er omfattet af territoriale licenser, og at udbydere af onlinetjenester kan vælge at kun at betjene bestemte markeder.

- (5) Det samme gælder for andre former for indhold såsom sportsbegivenheder, der ikke er beskyttet af ophavsrettigheder og/eller beslægtede rettigheder i henhold til EU-retten, men som kan være beskyttet af ophavsrettigheder, beslægtede rettigheder eller i medfør af særlig national lovgivning, og for hvilke arrangørerne af sådanne begivenheder ofte har meddelt licenser, eller som tilbydes af udbydere af onlinetjenester på territorial basis. Radio- og tv-foretagenders transmissioner af sådant indhold ville være beskyttet af beslægtede rettigheder, som er harmoniseret på EU-plan. Endvidere omfatter transmissioner af sådant indhold ofte ophavsretligt beskyttede elementer såsom musik, videosekvenser ved indledningen eller afslutningen eller grafik. Derudover er visse aspekter af sådanne transmissioner af begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse eller af stor interesse for offentligheden til brug i forbindelse med korte nyhedsindslag blevet harmoniseret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU²². Endelig omfatter audiovisuelle medietjenester som omhandlet i direktiv 2010/13/EU tjenester, der giver adgang til indhold såsom sportsbegivenheder, nyheder eller aktuelle begivenheder.
- (6) Derfor markedsføres onlineindholdstjenester i stigende grad som en pakke, i hvilken indhold, der ikke er beskyttet af ophavsrettigheder og/eller beslægtede rettigheder, ikke kan adskilles fra indhold, som er beskyttet af ophavsrettigheder og/eller beslægtede rettigheder, uden at værdien af den tjeneste, der ydes forbrugerne, mindskes væsentligt. Dette er navnlig tilfældet med premium-indhold såsom sportsbegivenheder eller andre begivenheder af væsentlig interesse for forbrugerne. For at tjenesteudbydere kan give forbrugerne fuld adgang til deres onlineindholdstjenester, er det tvingende nødvendigt, at denne forordning også dækker indhold, der anvendes af onlineindholdstjenester, og at den derfor finder anvendelse på audiovisuelle medietjenester som omhandlet i direktiv 2010/13/EU samt på radio- og tv-foretagender transmissioners betragtet under ét.
- (7) Rettigheder til værker og andre beskyttede frembringelser er harmoniseret, bl.a. i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/9/EF²³, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF²⁴, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/115/EF²⁵ og i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/24²⁶.
- (8) Derfor skal udbydere af onlineindholdstjenester, der gør brug af værker eller andre beskyttede frembringelser såsom bøger, audiovisuelle værker, musikindspilninger eller optagelser af udsendelser, have rettighederne til at bruge sådant indhold for de relevante områder.

²² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU af 10. marts 2010 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester, EUT L 95 af 15.4.2010, s. 1-24.

²³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/9/EF af 11. marts 1996 om retlig beskyttelse af databaser, EFT L 077 af 27.3.1996, s. 20-28.

²⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet, EFT L 167 af 22.6.2001, s. 10-19.

²⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/115/EF af 12. december 2006 om udlejnings- og udlånsrettigheder samt om visse andre ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med intellektuel ejendomsret, EUT L 376 af 27.12.2006, s. 28-35.

²⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/24/EF af 23. april 2009 om retlig beskyttelse af edb-programmer, EUT L 111 af 5.5.2009, s. 16-22.

- (9) Onlinetjenesteudbyderens transmission af indhold, der er beskyttet af ophavsrettigheder og beslægtede rettigheder, kræver godkendelse fra de relevante rettighedshavere såsom forfattere, udøvende kunstnere, producenter eller radio- og tv-foretagender for indhold, der ville indgå i transmissionen til en anden medlemsstat. Dette gælder også, når en sådan transmission finder sted med henblik på at gøre det muligt for en forbruger at foretage download med henblik på at bruge en onlineindholdstjeneste.
- (10) Det er ikke altid muligt at erhverve licens til de pågældende rettigheder, navnlig når licensen til indholdsrettighederne er meddelt på eksklusivt grundlag. For at sikre den territoriale eneret forpligter onlinetjenesteydere sig i deres licensaftaler med rettighedshaverne, herunder radio- og tv-foretagender eller arrangører af begivenheder, til at forhindre deres abonnenter i at få adgang til og benytte deres tjeneste uden for det geografiske område, for hvilket tjenesteudbyderen har fået meddelt licens. Disse kontraktlige begrænsninger, der pålægges tjenesteudbydere, kræver, at udbydere træffer foranstaltninger f.eks. i form af at forbyde adgang til deres tjenester fra IP-adresser uden for det pågældende geografiske område. Derfor skal én af hindringerne for grænseoverskridende mobile onlineindholdstjenester findes i de aftaler, der er indgået mellem onlinetjenesteudbydere og deres abonnenter, der igen afspejler de klausuler om territoriale begrænsninger, der er indeholdt i de aftaler, som er indgået mellem disse tjenesteudbydere og rettighedshaverne.
- (11) Derudover fandt Domstolen i forenede sager C-403/08 og C-429/08, Football Association Premier League and Others, EU:C:2011:631, at visse begrænsninger i leveringen af tjenester ikke kan begrundes i formålet om beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder.
- (12) Derfor er formålet med denne forordning at tilpasse den retlige ramme for at sikre, at udstedelsen af licens til rettigheder ikke længere udgør hindringer for grænseoverskridende mobile onlineindholdstjenester i EU, og at der kan sikres grænseoverskridende mobilitet.
- (13) Denne forordning bør derfor gælde for onlineindholdstjenester, som en tjenesteudbyder, efter at have erhvervet de relevante rettigheder fra rettighedshaverne på et bestemt geografisk område, yder til sine abonnenter i henhold til en aftale uanset på hvilken måde, herunder ved hjælp af streaming, download eller enhver anden teknik, der gør det muligt at bruge dette indhold. En registrering med henblik på at modtage meddelelser om indhold eller en simpel accept af HTML-cookies bør ikke betragtes som en aftale om levering af onlineindholdstjenester efter denne forordning.
- (14) En onlinetjeneste, der ikke er en audiovisuel medietjeneste efter direktiv 2010/13/EU, og som bruger værker, andre frembringelser eller transmissioner fra radio- og tv-foretagender, der kun har en støttefunktion, bør ikke omfattes af denne forordning. Sådanne tjenester omfatter websteder, der kun benytter værker eller andre beskyttede frembringelser som støttefunktion, såsom grafiske elementer eller musik, der bruges som baggrund, mens hovedformålet med sådanne websteder f.eks. er salg af varer.
- (15) Denne forordning bør kun finde anvendelse på onlineindholdstjenester, som abonnenterne reelt har adgang til og bruger i den medlemsstat, hvor de har deres sædvanlige opholdssted, uden at være begrænset til et bestemt sted, da det ikke er hensigtsmæssigt at kræve, at tjenesteudbydere, der ikke tilbyder mobile tjenester i deres hjemland, skal gøre det på tværs af grænserne.

- (16) Denne forordning bør finde anvendelse på onlineindholdstjenester, der leveres mod betaling. Udbydere af sådanne tjenester er i stand til at verificere deres abonnenters bopælsmedlemsstat. Retten til at bruge en onlineindholdstjeneste bør anses for at være erhvervet mod betaling, uanset om denne betaling finder sted direkte til udbyderen af onlineindholdstjenesten eller til en anden part såsom en udbyder, der tilbyder en pakke, som kombinerer teletjenester og en onlineindholdstjeneste, der drives af en anden udbyder.
- (17) Onlineindholdstjenester, der stilles til rådighed gratis, er også omfattet af anvendelsesområdet for denne forordning, i det omfang udbyderne verificerer deres abonnenters bopælsmedlemsstat. Onlineindholdstjenester, der stilles til rådighed gratis, og hvis udbydere ikke verificerer deres abonnenters bopælsmedlemsstat, bør ligge uden for anvendelsesområdet for denne forordning, da deres medtagelse ville indebære en større ændring af den måde, hvorpå disse tjenester leveres, og medføre uforholdsmæssigt høje omkostninger. Verifikationen af abonnentens bopælsmedlemsstat bør baseres på oplysninger såsom betaling af licens for andre tjenester, der leveres i bopælsmedlemsstaten, eksistensen af en aftale om internet- eller telefonforbindelse, IP-adresse eller andre identifikationsmidler, hvis de giver udbyderen rimelige indikatorer for abonnenternes bopælsmedlemsstat.
- (18) For at sikre grænseoverskridende mobile onlineindholdstjenester er det nødvendigt at kræve, at onlinetjenesteudbyderne sikrer, at deres abonnenter kan bruge tjenesten i den medlemsstat, hvor de midlertidigt opholder sig, ved at give dem adgang til det samme indhold på den samme kategori af og det samme antal udstyrsenheder og for det samme antal brugere og den samme kategori af brugsegenskaber som dem, der tilbydes i bopælsmedlemsstaten. Denne forpligtelse er bindende, og derfor kan parterne ikke udelukke den, fravige den eller ændre dens virkning. Eventuelle handlinger fra tjenesteudbyderens side, der forhindrer abonnenten i at få adgang til eller bruge tjenesten, når han midlertidigt opholder sig i en anden medlemsstat, f.eks. begrænsninger i tjenestens brugsegenskaber eller kvaliteten af leveringen, ville svare til en omgåelse af forpligtelsen til at sikre grænseoverskridende mobile onlineindholdstjenester og derfor være i strid med forordningen.
- (19) Et krav om, at levering af onlineindholdstjenester til abonnenter, der midlertidigt opholder sig i andre medlemsstater end deres bopælsmedlemsstat, skal være af samme kvalitet som i bopælsmedlemsstaten, kunne medføre høje omkostninger for tjenesteudbyderne og dermed i sidste ende for abonnenterne. Derfor er det ikke hensigtsmæssigt at kræve i forordningen, at udbyderen af en onlineindholdstjeneste skal træffe foranstaltninger til at sikre en kvalitet i leveringen af sådanne tjenester, som er bedre end den kvalitet, der er tilgængelig via den lokale onlineadgang, som abonnenten har valgt, mens han midlertidigt opholder sig i en anden medlemsstat. I sådanne tilfælde er udbyderen ikke ansvarlig, hvis den kvalitet, hvori tjenesten leveres, er ringere. Hvis udbyderen udtrykkeligt indvilliger i at garantere en vis kvalitet i leveringen til abonnenterne, når de midlertidigt opholder sig i andre medlemsstater, er udbyderen bundet af en sådan aftale.
- (20) For at sikre, at udbyderne af onlineindholdstjenester overholder forpligtelsen til at levere grænseoverskridende mobile tjenester uden at erhverve rettigheder i en anden medlemsstat, er det nødvendigt at fastsætte, at de tjenesteleverandører, der på lovlig vis leverer mobile onlineindholdstjenester i abonnenternes bopælsmedlemsstat, altid har ret til at levere sådanne tjenester til disse abonnenter, når de midlertidigt opholder sig i en anden medlemsstat. Dette bør opnås ved at fastsætte, at levering af, adgang til

og brug af en sådan onlineindholdstjeneste skal anses for at finde sted i abonnentens bopælsmedlemsstat.

- (21) Med hensyn til meddelelse af licenser til ophavsrettigheder og beslægtede rettigheder indebærer dette, at de relevante handlinger i form af reproduktion, kommunikation til offentligheden og tilrådighedsstillelse af værker og andre beskyttede frembringelser samt udtræk eller genanvendelse i forbindelse med databaser, der er beskyttet af sui generis-rettigheder, som opstår, når tjenesten leveres til abonnenter, når de midlertidigt opholder sig i en anden medlemsstat end deres bopælsmedlemsstat, må anses for at finde sted i abonnenternes bopælsmedlemsstat. Tjenesteudbyderne bør derfor anses for at udføre sådanne handlinger på grundlag af de respektive tilladelser fra de pågældende rettighedshavere for disse abonnenters bopælsmedlemsstat. Når tjenesteudbyderne kan udføre handlinger i form af kommunikation til offentligheden og reproduktion i abonnentens medlemsstat på grundlag af en tilladelse fra de pågældende rettighedshavere, bør en abonnent, der midlertidigt opholder sig i en anden medlemsstat end sin bopælsmedlemsstat, kunne få adgang til og bruge tjenesten og om nødvendigt udføre de relevante reproduktionshandlinger såsom download, som han ville være berettiget til i sin egen bopælsmedlemsstat. En tjenesteudbyders levering af en onlineindholdstjeneste til en abonnent, der midlertidigt opholder sig i en anden medlemsstat end sin bopælsmedlemsstat, og en sådan abonnents brug af tjenesten i overensstemmelse med denne forordning, bør ikke betragtes som en overtrædelse af ophavsrettigheder og beslægtede rettigheder eller eventuelle andre rettigheder, der er relevante for brugen af indholdet i tjenesten.
- (22) Tjenesteudbyderne bør ikke være ansvarlige for overtrædelse af eventuelle kontraktlige bestemmelser, som er i strid med forpligtelsen til at sætte deres abonnenter i stand til at bruge tjenesten i den medlemsstat, hvor de midlertidigt opholder sig. Derfor bør klausuler i aftaler, der har til formål at forbyde eller begrænse grænseoverskridende mobile onlineindholdstjenester, ikke kunne håndhæves.
- (23) Tjenesteudbyderne bør sikre, at deres abonnenter informeres korrekt om betingelserne for at nyde godt af onlineindholdstjenester i andre medlemsstater end abonnenternes bopælsmedlemsstat. Forordningen sætter rettighedshaverne i stand til at kræve, at tjenesteudbyderen gør brug af effektive midler til at kontrollere, at tjenesten leveres i overensstemmelse med denne forordning. Det er dog nødvendigt at sikre, at de krævede midler er rimelige og ikke kan gå ud over, hvad der er nødvendigt for at nå deres mål. Eksempler på de nødvendige tekniske og organisatoriske foranstaltninger kan omfatte stikprøvekontrol af IP-adresser i stedet for konstant overvågning af opholdsstedet, gennemsigtige oplysninger til enkeltpersoner om de metoder, der anvendes til verifikationen, og formålet hermed samt passende sikkerhedsforanstaltninger. I betragtning af at det vigtigste i forbindelse med verifikationen ikke er det sted, hvor abonnenten befinder sig, men snarere i hvilken stat abonnenten har adgang til tjenesten, bør der ikke indsamles og behandles nøjagtige lokaliseringsdata i dette øjemed. Når autentifikation af en abonnent er tilstrækkelig til levere den pågældende tjeneste, bør det ikke være nødvendigt at identificere abonnenten.
- (24) Denne forordning respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Derfor bør denne forordning fortolkes og anvendes i overensstemmelse med disse rettigheder og principper, navnlig retten til respekt for privatliv og familieliv, retten til beskyttelse af personoplysninger, ytringsfrihed og retten til at drive virksomhed. Eventuel behandling af personoplysninger efter denne forordning

bør respektere de grundlæggende rettigheder, herunder retten til respekt for privatliv og familieliv og retten til beskyttelse af personoplysninger, jf. artikel 7 og 8 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og skal finde sted i overensstemmelse med direktiv 95/46/EF²⁷ og direktiv 2002/58/EF²⁸. Tjenesteudbydere bør navnlig sikre, at eventuel behandling af personoplysninger efter denne forordning skal være nødvendig og stå i forhold til det tilstræbte mål.

- (25) Denne forordning bør ikke berøre anvendelsen af konkurrencereglerne, særlig traktatens artikel 101 og 102. Reglerne i denne forordning bør ikke anvendes til at begrænse konkurrencen på en måde, som er i strid med traktaten.
- (26) Aftaler om meddelelse af licens for indhold indgås normalt for en forholdsvis lang periode. For at sikre, at alle forbrugere med bopæl i EU kan nyde godt af den grænseoverskridende mobilitetsfunktion i forbindelse med onlineindholdstjenester på lige vilkår, rettidigt og uden unødigt forsinkelse, bør denne forordning derfor også gælde for aftaler, der er indgået, og rettigheder, der er erhvervet inden datoen for dens anvendelse, hvis de er relevante for en grænseoverskridende mobil onlineindholdstjeneste, som leveres efter denne dato. Det er også nødvendigt at sikre ensartede vilkår for tjenesteudbydere, der opererer i det indre marked, ved at gøre det muligt for udbydere, der indgår langvarige aftaler med rettighedshavere, at tilbyde grænseoverskridende mobilitet til deres abonnenter, uafhængigt af udbyderens mulighed for at genforhandle sådanne aftaler. Endvidere bør denne bestemmelse sikre, at når tjenesteudbydere træffer de nødvendige foranstaltninger til sikring af grænseoverskridende mobilitet for deres tjenester, bliver de i stand til at tilbyde en sådan mobilitet for hele deres onlineindhold. Endelig bør det også sikres, at rettighedshaverne ikke skal genforhandle deres eksisterende licensaftaler for at gøre det muligt for tjenesteudbydere at tilbyde grænseoverskridende mobile tjenester.
- (27) Da forordningen således vil finde anvendelse på visse aftaler og rettigheder, der er erhvervet inden datoen for dens anvendelse, er det også hensigtsmæssigt at fastsætte en rimelig periode mellem datoen for forordningens ikrafttrædelse og datoen for dens anvendelse, for at rettighedshaverne og tjenesteudbydere kan få mulighed for at tilpasse sig til den nye situation, og tjenesteydere kan få mulighed for at ændre vilkårene for brugen af deres tjenester.
- (28) For at nå målet om at sikre grænseoverskridende onlineindholdstjenester i EU er det hensigtsmæssigt at vedtage en forordning, der gælder umiddelbart i medlemsstaterne. Dette er nødvendigt for at sikre en ensartet anvendelse af reglerne om grænseoverskridende mobilitet i medlemsstaterne, og at de træder i kraft samtidig for alle onlineindholdstjenester. Kun en forordning sikrer den grad af retlig sikkerhed, der er nødvendig for, at forbrugerne kan udnytte fordelene ved grænseoverskridende mobilitet i EU fuldt ud.
- (29) Målet for denne forordning, nemlig at tilpasse den retlige ramme, sådan at der kan leveres grænseoverskridende mobile onlineindholdstjenester i EU, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af dets omfang

²⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31-50.

²⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) (EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37), som ændret ved direktiv 2006/24/EF og direktiv 2009/136/EF (derefter benævnt "e-datadirektivet").

og virkninger bedre nås på EU-plan. EU kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål. Derfor berører denne forordning ikke i væsentlig grad den måde, hvorpå der meddeles licenser til rettighederne, og forpligter ikke rettighedshaverne og tjenesteudbydere til at genforhandle aftaler. Endvidere kræver denne forordning ikke, at udbyderen træffer foranstaltninger til at sikre kvaliteten af leveringen af onlineindholdstjenester uden for abonnentens bopælsmedlemsstat. Endelig finder denne forordning ikke anvendelse på tjenesteudbydere, der tilbyder gratis tjenester, og som ikke verificerer abonnentens bopælsmedlemsstat. Derfor pålægger den ikke uforholdsmæssigt høje omkostninger.

— VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Formål og anvendelsesområde

Med denne forordning indføres en fælles strategi for at sikre, at abonnenter på onlineindholdstjenester i EU kan få adgang til og bruge disse tjenester, når de midlertidigt opholder sig i en anden medlemsstat.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- (a) "abonnent": en forbruger, der på grundlag af en aftale med en udbyder om levering af en onlineindholdstjeneste kan få adgang til og bruge en sådan tjeneste i sin bopælsmedlemsstat
- (b) "forbruger": enhver fysisk person, der i forbindelse med de af denne forordning omfattede aftaler ikke handler som led i sit erhverv
- (c) "bopælsmedlemsstat": den medlemsstat, hvor abonnenten har sit sædvanlige opholdssted
- (d) "midlertidigt ophold": at en abonnent befinder sig i en anden medlemsstat end sin bopælsmedlemsstat
- (e) "onlineindholdstjeneste": en tjeneste som omhandlet i artikel 56 og 57 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, som en tjenesteudbyder lovligt stiller til rådighed mobilt i bopælsmedlemsstaten, og som er en audiovisuel medietjeneste efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU eller en tjeneste, hvis vigtigste funktion er at give adgang til værker, andre frembringelser eller transmissioner fra radio- og tv-foretagender enten lineært eller on-demand, og som leveres til en abonnent på aftalte vilkår enten:
 - (1) mod betaling eller
 - (2) gratis, forudsat at abonnentens bopælsmedlemsstat verificeres af udbyderen
- (f) "mobilitet": at abonnenten reelt kan få adgang til og bruge onlineindholdstjenesten i bopælsmedlemsstaten uden at være begrænset til et bestemt sted.

Artikel 3

Pligt til at sikre grænseoverskridende mobile onlineindholdstjenester

- (2) Udbyderen af en onlineindholdstjeneste sikrer, at en abonnent, der midlertidigt opholder sig i en medlemsstat, kan få adgang til og bruge onlineindholdstjenesten.
- (3) Forpligtelsen i stk. 1 omfatter ikke eventuelle kvalitetskrav for leveringen af en onlineindholdstjeneste, som udbyderen er underlagt, når han leverer denne tjeneste i bopælsmedlemsstaten, medmindre andet udtrykkeligt er aftalt med udbyderen.
- (4) Udbyderen af en onlineindholdstjeneste underretter abonnenten om kvaliteten af leveringen af onlinetjenesten, der leveres i overensstemmelse med stk. 1.

Artikel 4

Leveringsstedet for, adgangen til og brugen af onlineindholdstjenester

Leveringen af en onlineindholdstjeneste til abonnenten samt dennes adgang til og brug af denne tjeneste, jf. artikel 3, stk. 1, anses for udelukkende at finde sted i bopælsmedlemsstaten, jf. bl.a. direktiv 96/9/EF, direktiv 2001/29/EF, direktiv 2006/115/EF, direktiv 2009/24 og direktiv 2010/13/EU.

Artikel 5

Kontraktlige bestemmelser

- (5) Eventuelle kontraktlige bestemmelser, herunder bestemmelser, der er indgået mellem indehavere af ophavsrettigheder og beslægtede rettigheder, indehavere af eventuelle andre rettigheder, der er relevante for brugen af indhold i onlineindholdstjenester, og tjenesteudbydere samt mellem tjenesteudbydere og abonnenter, og som er i strid med artikel 3, stk. 1, og artikel 4, kan ikke håndhæves.
- (6) Uanset stk. 1 kan indehavere af ophavsrettigheder og beslægtede rettigheder eller indehavere af andre rettigheder til indholdet af onlineindholdstjenester kræve, at tjenesteudbyderen gør brug af effektive midler for at verificere, at onlineindholdstjenesten leveres i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, forudsat at de krævede midler er rimelige og ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at nå deres mål.

Artikel 6

Beskyttelse af personoplysninger

Behandling af personoplysninger i medfør af denne forordning, herunder navnlig i kontroløjemed, jf. artikel 5, stk. 2, udføres i overensstemmelse med direktiv 95/46/EF og 2002/58/EF.

Artikel 7

Anvendelse på eksisterende aftaler og erhvervede rettigheder

Denne forordning finder også anvendelse på aftaler, der er indgået, og rettigheder, der er erhvervet inden datoen for dens anvendelse, hvis de er relevante for leveringen, adgangen til og brugen af en onlineindholdstjeneste i overensstemmelse med artikel 3 efter denne dato.

Artikel 8
Afsluttende bestemmelser

- (7) Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.
- (8) Den anvendes fra [dato: seks måneder efter dagen for dens offentliggørelse].

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.
Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand